

GUIDELINES FOR DEVELOPING MEASURES TO INTERCEPT THE CROSS-BORDER TRAFFICKING OF NARCOTICS BY TRANSNATIONAL ORGANIZED CRIME: A CASE STUDY OF THAILAND'S INTERNATIONAL WATER AND AIR TRANSPORTATION

Tanyalak TIAMSAKU¹

1 Faculty of Political Science, Chulalongkorn University, Thailand; tanyalak.office@gmail.com

(Corresponding Author)

ARTICLE HISTORY

Received: 7 April 2025

Revised: 21 April 2025

Published: 6 May 2025

ABSTRACT

This research provides an overview of transnational organized crime involved in cross-border narcotics trafficking via international maritime and air routes in Thailand. It examines major challenges and proposes strategic measures to enhance interception efforts. Using a qualitative approach, the study draws on in-depth interviews with law enforcement and international organization representatives, along with documentary research on Thailand's legal frameworks for drug control. Findings reveal that trafficking networks are highly complex and adaptive, continuously evolving their smuggling strategies. Law enforcement agencies face significant obstacles, such as limited inter-agency coordination, intelligence sharing, resource constraints, and legal barriers related to jurisdiction, extradition, and operational authority at both national and international levels. Political influences and bureaucratic inefficiencies also hinder long-term strategic responses. The proposed approach emphasizes proactive strategies, the adoption of advanced investigative technologies, improved data analysis, enhanced surveillance in high-risk zones, and the creation of a centralized intelligence database. Strengthening domestic and international cooperation, legal reform, and capacity-building for officers are also highlighted. The study concludes that sustained, cross-sectoral collaboration is essential for building an effective and enduring system to combat cross-border narcotics trafficking by transnational criminal groups.

Keywords: Cross-border Drug Trafficking, Transnational Organized Crime, Drug Interdiction, International Transportation, Drug-related Legal Frameworks

CITATION INFORMATION: Tiamsaku, T. (2025). Guidelines for Developing Measures to Intercept the Cross-Border Trafficking of Narcotics by Transnational Organized Crime: A Case Study of Thailand's International Water and Air Transportation. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 3(5), 54

แนวทางการพัฒนามาตรการการสกัดกั้นการลักลอบเคลื่อนย้ายยาเสพติดข้ามพรมแดนขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ: กรณีศึกษาการขนส่งระหว่างประเทศทางน้ำและอากาศของประเทศไทย

ธัญลักษณ์ เทียมสระคู¹

1 คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; tanyalak.office@gmail.com (ผู้ประพันธ์บรรณกิจ)

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอภาพรวมสถานการณ์การลักลอบเคลื่อนย้ายยาเสพติดข้ามพรมแดนขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติผ่านช่องทางการขนส่งระหว่างประเทศทางน้ำและอากาศของประเทศไทย วิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค และเสนอแนวทางการพัฒนามาตรการการสกัดกั้น โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้แทนจากหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายและองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงการวิจัยเอกสารกฎหมายและมาตรการด้านยาเสพติด ผลการวิจัยพบว่าการลักลอบเคลื่อนย้ายยาเสพติดมีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์อย่างต่อเนื่อง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังเผชิญข้อจำกัดด้านการประสานงาน ข้อมูลข่าวกรอง ทรัพยากร และอุปสรรคทางกฎหมายทั้งในและระหว่างประเทศ รวมถึงปัจจัยทางการเมือง และโครงสร้างระบบราชการที่มุ่งผลลัพธ์ระยะสั้นมากกว่าการจัดการเชิงระบบ แนวทางการพัฒนาเน้นการกำหนดยุทธศาสตร์เชิงรุก การใช้เทคโนโลยีสืบสวน การวิเคราะห์ข้อมูลและเฝ้าระวังพื้นที่เสี่ยง เสริมสร้างระบบข่าวกรองกลาง และขยายความร่วมมือทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ ควบคู่กับการปรับปรุงกฎหมาย สนับสนุนทรัพยากร และพัฒนาศักยภาพบุคลากร ข้อเสนอแนะเน้นการบูรณาการการทำงานระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชน เพื่อเสริมสร้างระบบสกัดกั้นและปราบปรามยาเสพติดที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

คำสำคัญ: การลักลอบเคลื่อนย้ายยาเสพติดข้ามพรมแดน, องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ, การสกัดกั้นยาเสพติด, การขนส่งระหว่างประเทศ, กฎหมายยาเสพติด

ข้อมูลการอ้างอิง: ธัญลักษณ์ เทียมสระคู. (2568). แนวทางการพัฒนามาตรการการสกัดกั้นการลักลอบเคลื่อนย้ายยาเสพติดข้ามพรมแดนขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ: กรณีศึกษาการขนส่งระหว่างประเทศทางน้ำและอากาศของประเทศไทย. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 3(5), 54

บทนำ

ปัญหาการลักลอบค้ายาเสพติดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีแนวโน้มทวีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ท่ามกลางบริบทของความไร้เสถียรภาพทางการเมืองและผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ปัจจัยเหล่านี้เปิดโอกาสให้องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติเร่งขยายกำลังการผลิตยาเสพติด (BBC NEWS ไทย, 2565) รายงานของสำนักงานยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Office on Drugs and Crime: UNODC) ระบุถึงแนวโน้มที่น่ากังวลของการลักลอบเคลื่อนย้ายเมทแอมเฟตามีนทางทะเลในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งมีการเชื่อมโยงระหว่างเส้นทางบกและทางทะเลที่เพิ่มมากขึ้น ส่งผลต่อการขยายการลำเลียงยาเสพติดผ่านอ่าวไทยเพิ่มขึ้น นอกเหนือจากเส้นทางทะเลอันดามัน โดยในช่วงปี พ.ศ.2566 ถึงต้นปี พ.ศ.2567 หน่วยงานในภูมิภาคสามารถตรวจยึดเมทแอมเฟตามีนในคราวละ มากกว่า 1 ตัน ได้หลายครั้ง (United Nations Office on Drugs and Crime, 2024) ประเทศไทยในฐานะที่ตั้งอยู่ในจุดยุทธศาสตร์ของภูมิภาค และมีโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมที่เชื่อมโยงในระดับสากล จึงมักถูกใช้เป็นเส้นทางผ่านในการเคลื่อนย้ายยาเสพติด ทั้งทางบก ทางทะเล และทางอากาศ โดยเฉพาะผ่านท่าเรือ และท่าอากาศยาน รวมถึงบริการขนส่งพัสดุระหว่างประเทศ ทั้งนี้ มีข้อมูลที่เชื่อมโยงถึงกลุ่มองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติหลากหลายกลุ่ม เช่น กลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่มคนไทย ชาวแอฟริกันตะวันตก และกลุ่มในประเทศปลายทาง (MGR Online, 2564) รายงานของ UNODC เผยว่าหน่วยงานด้านความมั่นคงของประเทศไทย มาเลเซีย สปป.ลาว และออสเตรเลีย ได้ร่วมกันจับกุมผู้ลำเลียงยาเสพติดรายสำคัญได้ใน สปป.ลาว เมื่อปลายปี พ.ศ.2566 ซึ่งเป็นหัวหน้าเครือข่ายอาชญากรรมข้ามชาติที่มีสมาชิกจากหลายประเทศในภูมิภาค อาทิ มาเลเซีย ไทย สปป.ลาว สิงคโปร์ และจีน โดยเชื่อมโยงกับการลำเลียงยาเสพติดรวมกว่า 6 ตัน ภายในระยะเวลา 5 ปี และมีการตรวจยึดทรัพย์สินมูลค่ากว่า 4,000 ล้านบาท ตอกย้ำถึงความเชื่อมโยงระหว่างการค้ายาเสพติดกับการฟอกเงินและองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (UNODC, 2024)

ประเทศไทยโดยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส.) เป็นหน่วยงานหลักในการประสานความร่วมมือด้านยาเสพติด โดยมีแผนปฏิบัติการที่เน้นการสกัดกั้นและปราบปรามเครือข่ายค้ายาเสพติด พร้อมความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งในประเทศและระดับภูมิภาค (สำนักงาน ป.ป.ส., 2567) อย่างไรก็ตาม ยังคงเผชิญข้อจำกัดในการตรวจสอบและสกัดกั้นยาเสพติดที่ถูกอำพรางในรูปแบบต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ (MGR Online, 2564) จากบริบทที่กล่าวมาข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาแนวทางสกัดกั้นการลักลอบเคลื่อนย้ายยาเสพติดข้ามพรมแดนขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยเฉพาะผ่านระบบขนส่งระหว่างประเทศทางน้ำ ซึ่งสามารถรองรับปริมาณการลำเลียงที่สูง และทางอากาศซึ่งเน้นความรวดเร็ว งานวิจัยฉบับนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสกัดกั้นยาเสพติดข้ามพรมแดนขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ และเสนอแนวทางการพัฒนามาตรการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาครั้งนี้อ้างอิงแนวคิด ทฤษฎี กฎหมาย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับบริบทขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ช่องทางการขนส่งระหว่างประเทศ รูปแบบการลักลอบค้ายาเสพติด ตลอดจนมาตรการและกลไกความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามอย่างเป็นระบบ โดยแนวคิดเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติปรากฏในอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร (United Nations Convention against Transnational Organized Crime: UNTOC) ค.ศ. 2000 ซึ่งนิยามกลุ่มอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรว่าเป็นการรวมกลุ่มของบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไป เพื่อกระทำความผิดร้ายแรงอย่างเป็นระบบ โดยมีเป้าหมายเพื่อผลประโยชน์ทางการเงินหรือวัตถุ และยังให้นิยามความผิดในลักษณะข้ามชาติว่าอาจเกิดขึ้นในหลายรัฐหรือส่งผลกระทบข้ามพรมแดน อนุสัญญาดังกล่าวได้กำหนดแนวทางความร่วมมือด้านการสืบสวนสอบสวน การใช้

เทคนิคพิเศษ การแลกเปลี่ยนข้อมูล และการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ ซึ่งสะท้อนแนวทางการดำเนินงานเชิงบูรณาการในระดับนานาชาติ (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2555)

ประเทศไทยได้ปรับใช้แนวทางดังกล่าวผ่านการตราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ปี พ.ศ.2556 ซึ่งบัญญัติลักษณะความผิด เช่น การเป็นสมาชิกองค์กร การสมคบคิด ช่วยเหลือ หรือสนับสนุนการกระทำความผิดในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พร้อมให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการใช้มาตรการพิเศษ ได้แก่ การอำพราง การสะกดรอย และการส่งมอบภายใต้การควบคุม เพื่อให้สามารถดำเนินการต่อกลุ่มอาชญากรรมที่มีความซับซ้อนมากขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ราชกิจจานุเบกษา, 2556)

สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับการขนส่งระหว่างประเทศ ข้อมูลจากรายงานโลจิสติกส์ของประเทศไทย ปี พ.ศ.2566 ระบุว่า ภาพรวมปริมาณการขนส่งสินค้าในประเทศมีแนวโน้มลดลง โดยมีปริมาณรวม 547,082 พันตัน ลดลงจาก 579,139 พันตัน ในปี พ.ศ.2565 หรือคิดเป็นอัตราการลดลงร้อยละ 5.54 การลดลงดังกล่าวเกิดขึ้นเกือบทุกโหมดการขนส่ง ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ ซึ่งสอดคล้องกับทิศทางการค้าระหว่างประเทศที่มีมูลค่าลดลงและดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมที่ลดลงในปีเดียวกัน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566)

เมื่อเชื่อมโยงเข้ากับแนวคิดเกี่ยวกับการลักลอบค้ายาเสพติดข้ามชาติ ซึ่งถือเป็นภัยคุกคามร้ายแรง ประเทศไทยยังคงเป็นเส้นทางผ่านสำคัญ แม้ภาพรวมการขนส่งสินค้าจะชะลอตัวลง แต่สถานการณ์ยาเสพติดกลับทวีความรุนแรงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะการลักลอบเคลื่อนย้ายยาเสพติดจากต่างประเทศ ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งในด้านปริมาณ และรูปแบบการกระจาย จากรายงานผลการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ส. พบว่า ช่วง 9 เดือนแรกของปีงบประมาณ พ.ศ.2567 มีการจับกุมยาบ้าสูงถึง 1,020.26 ล้านเม็ด เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้ากว่าร้อยละ 101 รวมถึงการสกัดกั้นไอซ์ ที่มีปริมาณเกิน 100 กิโลกรัมในหลายกรณี สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์ของขบวนการค้ายาเสพติด ซึ่งปรับวิธีการลำเลียงให้ลดความถี่แต่เพิ่มขนาดในแต่ละครั้ง เพื่อหลบเลี่ยงการตรวจจับ

ข้อมูลทั้งสองชุดชี้ให้เห็นถึงช่องว่างความเสี่ยงในระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย ที่แม้จะมีปริมาณขนส่งโดยรวมลดลง แต่ไม่ได้ส่งผลให้ความเสี่ยงด้านความมั่นคง โดยเฉพาะในประเด็นการลักลอบเคลื่อนย้ายยาเสพติดลดลงตาม ในทางกลับกัน กลุ่มองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติมีแนวโน้มใช้ประโยชน์จากระบบโลจิสติกส์เพื่อกระจายยาเสพติดในปริมาณมากขึ้นอย่างแนบเนียน ทั้งนี้ สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนถึงความจำเป็นในการพัฒนาเครื่องมือเฝ้าระวังและมาตรการสกัดกั้นที่มีความเฉพาะทางมากยิ่งขึ้น (สำนักงาน ป.ป.ส., 2567)

รายงานผลการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ส. (2567) แสดงให้เห็นถึงความหลากหลายของเส้นทางและรูปแบบการลักลอบเคลื่อนย้ายยาเสพติดผ่านท่าเรือและท่าอากาศยานระหว่างประเทศของไทย ซึ่งครอบคลุมประเทศในแถบยุโรป อเมริกาใต้ ตะวันออกกลาง และเอเชีย โดยมีการตรวจยึดยาเสพติดหลากหลายชนิด และสารเคมีที่อาจนำไปใช้ในการผลิตยาเสพติดได้ สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อมโยงเชิงโครงข่ายระหว่างประเทศไทยกับตลาดยาเสพติดระดับโลก และความจำเป็นในการยกระดับมาตรการสกัดกั้นที่สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ซับซ้อนยิ่งขึ้นของเครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ

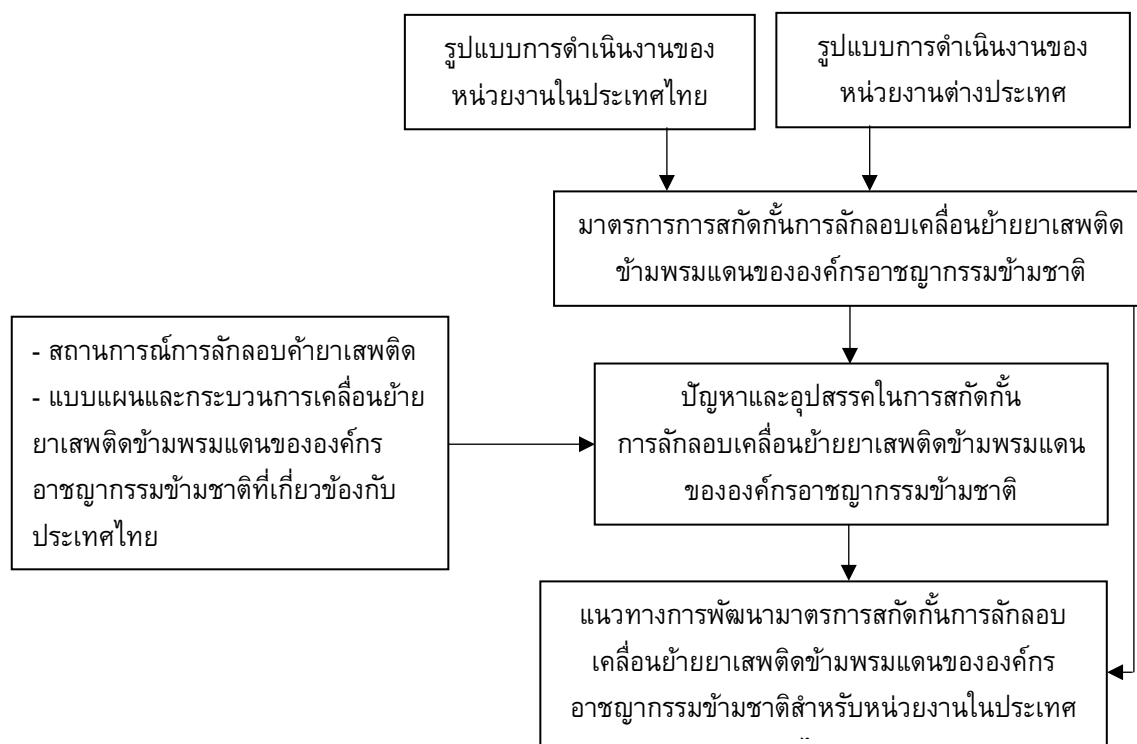
ในด้านกฎหมายระหว่างประเทศ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (United Nations Convention against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances) ค.ศ. 1988 กำหนดให้ประเทศภาคีบัญญัติการลักลอบค้ายาเสพติดเป็นความผิดอาญา และส่งเสริมความร่วมมือด้านข่าวกรอง การฝึกอบรม และมาตรการส่งมอบภายใต้การควบคุม (สำนักงาน ป.ป.ส., ไม่ปรากฏปี) นอกจากนี้ UNODC ยังมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนกลไกการตรวจสอบในพื้นที่ชายแดน ผ่านความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ในระดับนานาชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสกัดกั้นยาเสพติดในจุดผ่านแดนที่มีความเสี่ยง

ในระดับชาติ ประเทศไทยมีกฎหมายสำคัญ เช่น ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ.2564 และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ.2550 ที่ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ในการตรวจค้น ยึดทรัพย์ และขยายผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2568 ของสำนักงาน ป.ป.ส. ได้กำหนดแนวทาง

การสกัดกั้นยาเสพติด สารตั้งต้น และเคมีภัณฑ์ โดยเน้นการดำเนินงานในสามช่องทางหลัก ได้แก่ ทางบก ทางอากาศ และทางน้ำ โดยเฉพาะการดำเนินการผ่านกลไกความร่วมมือระดับปฏิบัติการ เช่น โครงการความร่วมมือปราบปรามยาเสพติดระหว่างท่าเรือสากล (Seaport Interdiction Task Force: SITF) และโครงการความร่วมมือปราบปรามยาเสพติดระหว่างท่าอากาศยานนานาชาติ (Airport Interdiction Task Force: AITF) (สำนักงาน ป.ป.ส., 2567)

ในเชิงทฤษฎี การศึกษาที่อ้างอิงทฤษฎีอาชญาวิทยาหลักที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ได้แก่ ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม ตามแนวคิดของ Felson และ Clarke ซึ่งเสนอว่า หากสามารถตัดปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งในสามองค์ประกอบ ได้แก่ ผู้กระทำความผิด เหยื่อ/เป้าหมาย และโอกาส จะช่วยลดการเกิดอาชญากรรมได้ (พิมพ์ธราพัสดุประดิษฐ์, 2563) ทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม เน้นการออกแบบพื้นที่ให้ปลอดภัย เช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิด ไฟส่องสว่าง และการจัดระเบียบพื้นที่เสี่ยง (กองบังคับการปราบปราม, 2550 อ้างถึงใน ธเนศ เกษศิลป์, 2560) นอกจากนี้ ยังอิงทฤษฎีอรรถประโยชน์ (Utilitarian Theory) ซึ่งมองว่าการลงโทษแม้เป็นสิ่งเลวร้าย แต่จำเป็นเพื่อประโยชน์ส่วนรวม โดยมีเป้าหมายเพื่อข่มขู่ ฟื้นฟู และตัดโอกาสการกระทำผิด (Newman, 1978; ณรงค์ ใจหาญ อ้างถึงใน ปราโมทย์ เสริมศิลปธรรม, 2564) และทฤษฎีการลงโทษเพื่อข่มขู่ยับยั้ง (Deterrence Theory) ตามแนวคิดของ Cesare Beccaria ที่เน้นว่าการลงโทษจะมีประสิทธิภาพสูงสุดหากมีความรวดเร็ว แน่นนอน และรุนแรงพอสมควร (ณัฐวิวัฒน์ สุทธิโยธิน, 2555) นอกจากนี้ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น งานวิจัยของ กิตติภพ บัวคลี (2564) จักริกันธิยะ (2563) และ รชต ลีละวงศ์ (2563) ต่างชี้ถึงความจำเป็นในการพัฒนาศักยภาพบุคลากร ระบบข้อมูลข่าวกรอง และเทคโนโลยีในจุดผ่านแดน เพื่อรับมือกับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติได้อย่างเป็นระบบและยั่งยืน ข้อค้นพบจากงานวิจัยเหล่านี้สอดคล้องกับแนวทางของงานวิจัยนี้ที่มุ่งวิเคราะห์และพัฒนามาตรการเชิงระบบในการสกัดกั้นยาเสพติดข้ามพรมแดนขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติผ่านช่องทางการขนส่งระหว่างประเทศ

กรอบแนวคิดการวิจัย

หมายเหตุ: กรณีศึกษาการขนส่งระหว่างประเทศทางน้ำและอากาศของประเทศไทย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกและการวิจัยเอกสาร เพื่อสร้างความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการสกัดกั้นการลักลอบเคลื่อนย้ายยาเสพติดข้ามพรมแดนขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติผ่านช่องทางการขนส่งระหว่างประเทศทางน้ำและอากาศของประเทศไทย สำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 13 คน ใช้วิธีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงจากหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายและองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ผู้ให้ข้อมูลล้วนเป็นผู้ที่มีองค์ความรู้และประสบการณ์ด้านนโยบายและการปฏิบัติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ใช้เพื่อวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทาง ทั้งนี้ การสัมภาษณ์ดำเนินการต่อเนื่องจนกระทั่งข้อมูลอิ่มตัว และในส่วนของการวิจัยเอกสาร ผู้วิจัยได้ศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้อง อาทิ ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ.2564 พระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง กฎกระทรวง และประกาศต่างๆ เพื่อทำความเข้าใจกรอบทางกฎหมาย รวมถึงวิเคราะห์ข้อจำกัดในการบังคับใช้ที่อาจมีผลต่อประสิทธิภาพของมาตรการสกัดกั้นยาเสพติด การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดดำเนินการโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาจากการถอดเทปคำสัมภาษณ์ และการตีความสาระสำคัญเพื่อจัดกลุ่มประเด็นและสังเคราะห์ข้อมูลให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการศึกษา พร้อมเชื่อมโยงกับข้อมูลจากการวิจัยเอกสาร และใช้ประกอบการอภิปรายผลร่วมกับทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่าหน่วยงานของรัฐต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลายประการในการสกัดกั้นการลักลอบเคลื่อนย้ายยาเสพติดข้ามพรมแดนขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติผ่านช่องทางการขนส่งระหว่างประเทศทางน้ำและอากาศของประเทศไทย โดยสรุปผลจากการสัมภาษณ์สะท้อนประเด็นหลัก 6 ด้าน ได้แก่ 1) ความยืดหยุ่นและการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบการลักลอบ เช่น การซุกซ่อนยาเสพติดในสินค้ารูปแบบต่างๆ อีกทั้งยังมีการใช้บุคคลที่ไม่รู้ตัวเป็นผู้ลำเลียง โดยเฉพาะในสนามบิน ซึ่งสร้างความยากลำบากในการระบุเจตนาและต้นทางของยาเสพติด 2) ข้อจำกัดด้านการประสานงานและอำนาจหน้าที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังขาดระบบฐานข้อมูลกลางที่ใช้งานร่วมกันแบบเรียลไทม์ ส่งผลให้การแลกเปลี่ยนข่าวกรองล่าช้าและไม่ครบถ้วน อีกทั้งอำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานยังไม่สอดคล้องกัน เช่น บางหน่วยไม่มีสิทธิตรวจสอบสินค้าหรือผู้โดยสารอย่างละเอียดในบางจุดตรวจ 3) ข้อจำกัดด้านทรัพยากร หน่วยงานยังขาดบุคลากรงบประมาณ และเทคโนโลยีที่เพียงพอ โดยเฉพาะเครื่องเอกซเรย์และเครื่องตรวจวิเคราะห์ยาเสพติดแบบพกพา ส่งผลให้การคัดกรองไม่ทั่วถึง ขณะที่เจ้าหน้าที่ประจำสนามบินและท่าเรือมีจำนวนจำกัดต้องทำงานตลอด 24 ชั่วโมง 4) ข้อจำกัดทางกฎหมาย ประเทศไทยยังเผชิญข้อจำกัดในการปฏิบัติการในน่านน้ำต่างประเทศ และการส่งผู้ร้ายข้ามแดน โดยเฉพาะในกรณีที่ประเทศปลายทางไม่ยอมรับโทษประหารชีวิต 5) อิทธิพลทางการเมืองและระบบราชการ การเปลี่ยนแปลงนโยบาย เช่น การปลดล็อกกัญชา ส่งผลต่อทิศทางการควบคุมยาเสพติดและการรับรู้ของสังคม ขณะเดียวกัน ระบบราชการที่ซับซ้อนยังเป็นอุปสรรคต่อการประสานงานในระดับชาติและระหว่างประเทศ เนื่องจากต้องผ่านหลายขั้นตอน 6) ข้อจำกัดด้านโครงสร้างการบริหารจัดการ หน่วยงานบางแห่งมุ่งเน้นผลระยะสั้น เช่น การจับกุมมากกว่าการจัดการเชิงระบบ อีกทั้งยังขาดการตรวจสอบภายในที่เข้มงวด ทำให้เสี่ยงต่อการรั่วไหลของข้อมูลและลดประสิทธิภาพในการสกัดกั้นเครือข่ายยาเสพติด

ผลการวิจัยในส่วนของแนวทางการพัฒนามาตรการจำเป็นต้องดำเนินการเชิงรุกและบูรณาการใน 6 ด้าน ดังนี้ 1) ยุทธศาสตร์และมาตรการเชิงรุก ควรจัดทำแผนปฏิบัติการที่ชัดเจนพร้อมงบประมาณ ใช้มาตรการส่งมอบภายใต้การควบคุม วิเคราะห์เส้นทางลักลอบ และเฝ้าระวังชายแดนด้วยเทคโนโลยีทันสมัย 2) ความร่วมมือภายในประเทศ ส่งเสริมการแบ่งหน้าที่ระหว่างหน่วยงาน เสริมความร่วมมือกับภาคเอกชนและชุมชนชายฝั่งในการเฝ้าระวัง 3) ความร่วมมือระหว่างประเทศ ขยายความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและปลายทาง เพิ่มเจ้าหน้าที่ประสานงานในพื้นที่เสี่ยง และพัฒนาการแลกเปลี่ยนข่าวกรองกับ UNODC และองค์กรสากล 4) เทคโนโลยีและสารสนเทศ พัฒนาระบบข้อมูล

เรียลไทม์ ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) และ Big Data วิเคราะห์ความเสี่ยง พร้อมติดตั้งเครื่องเอกซเรย์ โดรน และเรดาร์ในจุดสำคัญ 5) การปรับปรุงกฎหมายให้เอื้อต่อการปฏิบัติงาน ควรเพิ่มอำนาจเจ้าหน้าที่ด่านหน้า ควบคุมสารตั้งต้นให้เข้มงวด และปรับปรุงกฎหมายยึดทรัพย์ การลงทะเบียนชิมและบัญชีธนาคาร และการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และ 6) พัฒนาศักยภาพบุคลากรและกลไกตรวจสอบ เพิ่มเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญ ผูกอบรมกับองค์กรต่างประเทศ จัดสรรงบประมาณด้านเทคโนโลยี และเสริมระบบตรวจสอบการทุจริต

จากการศึกษาวิเคราะห์เอกสารทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง พบว่า ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ.2564 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทที่รวบรวมกฎหมายยาเสพติดฉบับเดิมมาไว้ในฉบับเดียว มีบทบาทสำคัญในการสร้างความเป็นเอกภาพในการบังคับใช้กฎหมาย โดยเฉพาะ มาตรา 127-129 ที่บัญญัติเรื่องการลงโทษผู้สนับสนุนหรือสมคบในการกระทำความผิดการใช้ชื่อ บัญชี หรือข้อมูลส่วนตัวเพื่ออำพรางเส้นทางการเงิน ตลอดจนบทบัญญัติที่ให้อำนาจดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดนอกราชอาณาจักรหากส่งผลกระทบต่อประเทศไทย และบทลงโทษที่เข้มงวดเป็นพิเศษสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับขบวนการค้ายาเสพติด (กองกฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ส., 2568: 64) ในขณะเดียวกัน พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาชญา พ.ศ.2550 โดยเฉพาะ มาตรา 8 ได้ถูกใช้เป็นเครื่องมือสำคัญที่เปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการปฏิบัติการพิเศษ เช่น การครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน โดยมีการกำหนดขั้นตอนและกลไกการกำกับดูแลอย่างรัดกุม เพื่อป้องกันการใช้อำนาจเกินขอบเขต (กองกฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ส., 2568: 295-296) ส่วนท้ายของการศึกษาได้วิเคราะห์ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นुकคสสุหาย พ.ศ.2565 ซึ่งเป็นกฎหมายด้านสิทธิมนุษยชนที่มีบทบาทในการควบคุมการใช้อำนาจของรัฐ โดยเฉพาะในการควบคุมตัวผู้ต้องหาในคดียาเสพติดและอาชญากรรมข้ามชาติ โดยกฎหมายฉบับนี้กำหนดให้มีการบันทึกภาพและเสียงตลอดกระบวนการควบคุมตัว การจัดเก็บข้อมูลผู้ต้องหาอย่างเป็นระบบ และการตรวจสอบโดยคณะกรรมการอิสระตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 14 และ 19 เพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิมนุษยชนและสร้างความโปร่งใสในกระบวนการยุติธรรม (ราชกิจจานุเบกษา, 2565) กล่าวโดยสรุป การสกัดกั้นยาเสพติดข้ามพรมแดนผ่านช่องทางการขนส่งระหว่างประเทศทางน้ำและอากาศของประเทศไทยจำเป็นต้องอาศัยทั้งกลไกทางกฎหมาย เทคโนโลยี และการบูรณาการหน่วยงานในทุกระดับ โดยต้องให้ความสำคัญกับการปรับตัวให้เท่าทันสถานการณ์ ทั้งในเชิงนโยบาย การดำเนินการ และการเคารพหลักนิติธรรมและสิทธิมนุษยชน ควบคู่กันอย่างสมดุล

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยชี้ว่าการสกัดกั้นยาเสพติดข้ามพรมแดนของประเทศไทยยังเผชิญอุปสรรคหลายด้าน โดยเฉพาะปัจจัยเชิงโครงสร้าง เช่น การขาดแคลนบุคลากร อุปกรณ์ตรวจสอบ และระบบข้อมูลที่ไม่สามารถเชื่อมโยงกันได้แบบเรียลไทม์ ทำให้ไม่สามารถตอบสนองต่อกลยุทธ์ของเครือข่ายยาเสพติดที่ปรับเปลี่ยนวิธีการลักลอบและใช้เทคโนโลยีอำพรางได้อย่างทันท่วงที ขณะที่การดำเนินงานด้านนโยบายยังขาดความต่อเนื่อง และมีแนวโน้มเน้นผลเชิงปริมาณมากกว่าการตัดวงจรเครือข่ายอาชญากรรมอย่างเป็นระบบ ในด้านกฎหมาย พบข้อท้าทายสำคัญจากการบังคับใช้ เช่น พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุกคสสุหาย พ.ศ.2565 ซึ่งแม้จะเป็นกลไกในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน แต่ก็ก่อให้เกิดข้อจำกัดในทางปฏิบัติ โดยเฉพาะในคดีที่ต้องอาศัยการสืบสวนอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังพบว่าเครือข่ายยาเสพติดมีแนวโน้มใช้ช่องทางพัสดุไปรษณีย์และการขนส่งระหว่างประเทศมากขึ้น โดยใช้วิธีการซุกซ่อนที่ซับซ้อนและยากต่อการตรวจสอบ ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของ รชต ลีละวงศ์ (2563) งานวิจัยนี้เสนอให้ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี AI และ Big Data ในการวิเคราะห์พฤติกรรมเสี่ยงและคัดกรองพัสดุเป้าหมายอย่างเป็นระบบ ในมิติของโครงสร้างองค์กร พบปัญหาความซ้ำซ้อนในการทำงานและการวางแผนด้านบุคลากร ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของ อรรถนพร ณ ไพรี (2556) งานวิจัยนี้เสนอให้พัฒนาโมเดลความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน และพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ผ่านการฝึกอบรมร่วมกับองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อเสริมทักษะและยกระดับมาตรฐานการปฏิบัติงาน สำหรับข้อจำกัดเชิงกฎหมาย งานวิจัยนี้ต่อยอดข้อเสนอของ นิตริฐ พัสกรพินิจ (2552) ซึ่งเน้น

การเสริมอำนาจเจ้าหน้าที่และการดำเนินคดีรายสำคัญ โดยเสนอให้ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ.2550 เพื่อให้สามารถปฏิบัติการสืบสวนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควบคู่ไปกับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ในเชิงทฤษฎี การวิเคราะห์ตามกรอบทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรมสะท้อนให้เห็นว่าประเทศไทยมีความเปราะบางในทุกองค์ประกอบ ทั้งผู้กระทำความผิดเหยื่อ/เป้าหมาย และโอกาสในการก่ออาชญากรรม โดยเฉพาะช่องโหว่ในระบบควบคุม การประยุกต์ใช้ทฤษฎีควบคุมจากสภาพแวดล้อมจึงควรเน้นการออกแบบพื้นที่และระบบที่ช่วยลดโอกาสในการลักลอบ เช่น การติดตั้งระบบตรวจสอบโดยประยุกต์ใช้ AI และ Big Data เพื่อเสริมประสิทธิภาพในสนามบินและท่าเรือ ขณะที่แนวคิดเรื่องการลงทุนเชิงรุกยังต้องยกย่องถึงความจำเป็นในการพัฒนาระบบการยุติธรรมให้รวดเร็ว แน่นหนา และมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเคารพกฎหมาย และยกระดับการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติในระยะยาว

จากการศึกษาการสกัดกั้นการลักลอบเคลื่อนย้ายยาเสพติดข้ามพรมแดนขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติผ่านช่องทางการขนส่งระหว่างประเทศทางน้ำและอากาศของประเทศไทย พบข้อเสนอแนะที่สำคัญ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

ควรเพิ่มประสิทธิภาพกลไกตรวจสอบ โดยติดตั้งเครื่องเอกซเรย์และเครื่องวิเคราะห์ยาเสพติดแบบพกพาในจุดเสี่ยง พร้อมประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์และข้อมูลขนาดใหญ่วิเคราะห์เชิงคาดการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมและเส้นทางลักลอบ พัฒนาระบบข่าวกรองร่วม เช่น ศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลแบบเรียลไทม์และแพลตฟอร์มกลาง เพิ่มบุคลากรข่าวกรองเฉพาะทาง เสริมศักยภาพเจ้าหน้าที่ผ่านการฝึกอบรมและความร่วมมือระหว่างประเทศ พร้อมจัดระบบควบคุมภายในป้องกันการรั่วไหลของข้อมูล และขยายโมเดลความร่วมมือ AITF และ SITF ให้ครอบคลุมพื้นที่เสี่ยงทั่วประเทศ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

เพื่อให้สอดคล้องกับระดับปฏิบัติ ในระดับนโยบายควรปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพิ่มอำนาจตำรวจน้ำและกรมศุลกากรปรับปรุงกฎหมายพิกัดเงิน และกำหนดมาตรการควบคุมการใช้โซเชียลมีเดียและบัญชีธนาคาร นอกจากนี้ ควรกำหนดยุทธศาสตร์เชิงรุกระดับชาติ และการบูรณาการข่าวกรองระดับประเทศและระหว่างประเทศ อีกทั้ง ยังควรส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชน โดยเฉพาะชุมชนชายฝั่ง บริษัทขนส่ง และสถาบันการเงิน เพื่อร่วมควบคุมและแจ้งเบาะแสอย่างมีระบบ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรเน้นการศึกษาประเด็นที่สามารถต่อยอดการสกัดกั้นยาเสพติดข้ามพรมแดนในเชิงลึกมากขึ้น ได้แก่ การใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เช่น การประยุกต์ใช้ Blockchain เพื่อติดตามเส้นทางสินค้า การใช้ AI และ Machine Learning ในการตรวจจับพฤติกรรมเสี่ยง รวมถึงการใช้โดรนและเรดาร์เพื่อเฝ้าระวังพื้นที่ชายแดน ด้านนโยบาย ควรศึกษาผลกระทบของการปลดล็อกกัญชา ความจำเป็นในการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน และบทบาทขององค์กรระหว่างประเทศในการปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ขณะที่ด้านทรัพยากรมนุษย์ ควรศึกษาความจำเป็นของหลักสูตรฝึกอบรมเฉพาะทาง ประสิทธิภาพของการอบรมร่วมกับหน่วยงานต่างประเทศ และแนวทางการบริหารบุคลากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการสืบสวนปราบปรามยาเสพติด

โดยสรุป การสกัดกั้นยาเสพติดข้ามพรมแดนไม่อาจอาศัยเพียงมาตรการใดมาตรการหนึ่งหรือการดำเนินงานเชิงปริมาณเท่านั้น แม้ประเทศไทยจะมีทิศทางนโยบายและยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน แต่ยังมีช่องว่างในระดับปฏิบัติการเปลี่ยนผ่านจากการตอบสนองเชิงสถิติไปสู่การจัดการเชิงระบบ จึงเป็นหัวใจของการรับมือกับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ข้อเสนอในบทความนี้จึงควรถูกพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของการทบทวนแนวทาง เพื่อส่งเสริมการประสานพลังจากทุกภาคส่วนอย่างเข้าใจและรอบด้านยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กิตติภพ บัวคลี่. (2563). สายลับกับการสืบสวนปราบปรามอาชญากรรมยาเสพติดในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กองกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2568). รวมกฎหมายยาเสพติด พร้อมด้วยกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้อง. กรุงเทพฯ: ธนอรุณการพิมพ์.
- จักรี กันธิยะ. (2563). แนวทางการพัฒนารูปแบบการสืบสวนสอบสวนคดียาเสพติดในลักษณะองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐวิวัฒน์ สุทธิโยธิน. (2555). หน่วยที่ 6 ทฤษฎีการลงโทษ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธนศ เกษศิริ. (2560). การพัฒนาต้นแบบการจัดการสภาพแวดล้อมร่วมกับชุมชนเพื่อลดความเสี่ยงการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่สถานศึกษา: กรณีศึกษาในพื้นที่มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา. สถาบันพระปกเกล้า. สืบค้นจาก <https://www.kpi-lib.com/elib/cgi-bin/opacexe.exe?op=dsp&bid=22837&lang=0&db=Main&pat=&cat=aut&skin=s&lpp=20&catop=>.
- นิติรัฐ พัสกรพินิจ. (2552). การบังคับใช้กฎหมายยาเสพติด: ศึกษาในกรณีการปราบปรามผู้กระทำความผิดยาเสพติดรายสำคัญ. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราโมทย์ เสริมศีลธรรม. (2564). หลักเกณฑ์ในการกำหนดโทษทางอาญาภายใต้โครงการสนับสนุนสารสนเทศเพื่อการทำงานของสมาชิกรัฐสภา. สถาบันพระปกเกล้า. สืบค้นจาก <https://www.kpi-lib.com/elib/cgi-bin/opacexe.exe?op=dsp&db=Main&sid=&skin=s&bid=28325&lang=0&usid=>.
- พิมพ์ธรา พัสตุประดิษฐ์. (2563). แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยวยของข้าราชการตำรวจในสังกัดกองกำกับการ 3 กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว 1. วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย, 16(1), 90-103.
- รชต ลีละวงศ์. (2563). แนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของกรมศุลกากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการลักลอบส่งออกยาเสพติดทางไปรษณีย์. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2556). พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556. (เล่ม 130 ตอนที่ 55 ก, 26 มิถุนายน 2556). สืบค้นจาก <http://ratchakitcha.soc.go.th/documents/1974275.pdf>.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2565). พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุ้คคลสูญหาย พ.ศ. 2565. (เล่ม 139 ตอนที่ 66 ก, 25 ตุลาคม 2565). สืบค้นจาก <https://www.dsi.go.th/Upload/deff96562a91fd955a95ddd894618a6f.pdf>.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2567). รายงานผลการดำเนินงานตามนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด ปีงบประมาณ พ.ศ.2567. สืบค้นจาก <https://www.oncb.go.th/pdfs/web/viewer.html?file=/storage/file/content/th/result-prevent/679ca13fc26102eXiR.pdf&mode=preview>.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2567). แผนปฏิบัติการราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2568 ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. สืบค้นจาก <https://www.oncb.go.th/pdfs/web/viewer.html?file=/storage/preview/page-attachment/114/67c16a86b2a2cJLddKpVwIO.pdf>.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (ไม่ปรากฏปี). อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ปี ค.ศ. 1988. สืบค้นจาก <https://s3.oncb.go.th/oncb-main/web/page/attachment/277/676a3d25d5b53FvVghYGzVh.pdf>.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2555, 15 ตุลาคม). อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). รายงานโลจิสติกส์ของประเทศไทย ประจำปี 2566. สืบค้นจาก <https://www.nesdc.go.th/download/logistics/report/LogisticsReportTH.pdf>.

อรจรณ์พร ณ ไพรี. (2556). ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำยาเสพติดเข้าประเทศของเจ้าหน้าที่ศุลกากร สำนักตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ. วารสารวิทยบริการ, 24(4), 11-21.

BBC NEWS ไทย. (2565, 30 พฤษภาคม). ยาเสพติด: ไทยแชมป์จับยาบ้า-ไอซ์ มากที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงและอาเซียนในปี 2021. สืบค้นจาก <https://www.bbc.com/thai/thailand-61633388>.

MGR Online. (2564, 7 มิถุนายน). สมศักดิ์แจงเครือข่ายยาเสพติดใช้ไทยแค่ผ่านลักลอบขนส่งไปปลายทาง เพราะคมนาคมสะดวก. สืบค้นจาก <https://mgronline.com/crime/detail/9640000054852>.

United Nations Office on Drugs and Crime. (2024). *Synthetic drugs in East and Southeast Asia: Latest developments and challenges 2024*. สืบค้นจาก https://www.unodc.org/roseap/uploads/documents/Publications/2024/Synthetic_Drugs_in_East_and_Southeast_Asia_2024.pdf.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2025 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).